

- کراتوکونژکتیویت عفونی گاو، بیماری گنبدگی سم در گاو و گوسفند
- سقط جنین همگی یا فصلی میش ها ناشی از عوامل میکروبی و ویروسی

مقدار و نحوه مصرف:

این دارو به روش های عضلانی (IM) و داخل وریدی (IV) مصرف می شود. برای ایجاد اثر طولانی مدت (LA)، توصیه می شود دارو به صورت عضلانی و عمیق تزریق شود.

دوز پیشنهادی دارو برای ایجاد اثر طولانی مدت در گاو و گوسفند یک تزریق به میزان ۲۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن، معادل ۱ میلی لیتر به ازای هر ۱۰ کیلوگرم وزن بدن می باشد.

توصیه می شود در گاو بیش از ۱۰ میلی لیتر و در گوسفند بیش از ۵ میلی لیتر در یک محل تزریق نشود. در بره های جوان به منظور کنترل تب و پیشگیری از عفونت های ناشی از گزش کنه ها، تزریق ۲ میلی لیتر دارو برای هر بره کافی است.

میزان تزریق داخل وریدی دارو ۱۰ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن دام می باشد. تزریق داخل وریدی این دارو فقط در گاو با حجم کم توصیه می شود.

زمان پرهیز از مصرف:

گاو: شیر به مدت ۷ روز و گوشت به مدت ۲۱ روز **گوسفند:** گوشت به مدت ۲۱ روز استفاده از این دارو در گوسفندانی که شیر آن ها مورد مصرف انسان قرار می گیرد، ممنوع است.

موارد احتیاط:

استفاده از این دارو در سگ، گربه و اسب توصیه نمی شود. استفاده از این دارو در دوران بارداری با احتیاط فراوان انجام شود زیرا این دارو موجب ممانعت از رشد اسکلت و همچنین موجب تشکیل دندان های زرد و بی رنگ حتی در اواخر دوران بارداری می گردد.

تزریق اکسی تتراسایکلین ۲۰٪ طولانی اثر با دوزهای مناسب به خوبی در حیوانات تحمل می شود و به ندرت ممکن است واکنش های گذرا در محل تزریق مشاهده گردد.

شرایط نگهداری:

در دمای کمتر از ۳۰ درجه سلسیوس و دور از نور مستقیم نگهداری شود.

بسته بندی:

وبال های ۵۰ و ۱۰۰ میلی لیتری

ترکیب:

هر میلی لیتر اکسی تتراسایکلین ۲۰٪ طولانی اثر حاوی اکسی تتراسایکلین دی هیدرات معادل ۲۰۰ میلی گرم اکسی تتراسایکلین پایه، به فرم کمپلکس با منیزیم و مواد جانبی اختصاصی پایدارکننده می باشد.

مکانیسم اثر:

اکسی تتراسایکلین از سنتز پروتئین باکتری های در حال رشد جلوگیری نموده و این عمل را از طریق ممانعت از اتصال آمینواسیل ترانسفر ریبونوکلیک اسید (aa-tRNA) بر روی ریبوزوم (واحد ۳۰S ریبوزومال) اعمال می نماید و از طرفی این دارو باعث کاهش تبدیل گلوتامات به پروتئین سلولی شده و از این طریق از رشد باکتری ها جلوگیری می نماید. به نظر می رسد تتراسایکلین ها بر روی واحد ۵۰S ریبوزوم ها نیز اثر گذاشته و باعث تغییر نفوذپذیری باکتری های حساس می گردند.

اکسی تتراسایکلین ۲۰٪ طولانی اثر، به نحوی فرموله شده است که در صورت تزریق عضلانی، سطح خونی آن تا ۴ روز در مقادیر قابل ردیابی باقی می ماند. بالاترین غلظت خونی دارو بین ۲۰ دقیقه تا ۱۲ ساعت پس از تزریق عضلانی مشاهده می شود. لازم به ذکر است که این فرآورده در تزریق عضلانی، آهسته تر از انواع دیگر اکسی تتراسایکلین تزریقی جذب و منتشر می شود.

موارد مصرف:

اکسی تتراسایکلین طولانی اثر انتخاب اول جهت درمان تعدادی از عفونت های سیستمیک و یا موضعی در گاو، گوسفند و بز به شرح زیر می باشد:

- پنومونی عفونی ناشی از استرس و حمل و نقل (Shipping fever)

- گاستروانتریت عفونی
- متریت

- تیلریوز، لپتوسپیروز، آکتینوباسیلوز و شاربن علامتی
- کنترل عفونت های پس از زایمان و پس از عمل جراحی